

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 59Ek/1680/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119385248
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marko Hudák
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6119385248.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, so sídlom Šumperská 1, 971 01 Prievidza, IČO 30 794 536, proti povinnému I. E., Y.. XX.XX.XXXX, E.N. N. V., XXX XX V., o vymożenie výživného, vedenom súdnym exekútorom JUDr. Miriam Mešovou, Exekútorský úrad Zvolen so sídlom Tehelná 4, 960 01 Zvolen pod sp. zn. 356EX 560/19, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

Návrh povinného na zastavenie exekúcie z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručenom súdu dňa 08.10.2019 domáhal od povinného vymożenia zameškaného výživného vo výške 254,85 eur a bežného výživného vo výške 30% zo sumy životného minima do budúcnosti na základe exekučného titulu, rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 11P/32/2018-145 zo dňa 13.12.2018. Okresný súd Banská Bystrica dňa 09.10.2019 vydal poverenie na vykonanie exekúcie pod sp. zn. 59Ek/1680/2019, ktorým poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie vo veci hore uvedených účastníkov.

2. Dňa 29.03.2021 súdny exekútor postúpil súdu podanie povinného, ktoré podľa obsahu je možné posúdiť ako návrh povinného na zastavenie exekúcie. Povinný v predmetnom podaní uvádza, že s rozhodnutím súdu, ktoré je podkladom pre exekučné konanie, nebol oboznámený. Ďalej uvádza, že mal. N.B. E., nar. XX.XX.XXXX a Y. E., nar. XX.XX.XXXX majú svojich rodičov, ktorí t.č. bývajú na ulici N. Č. X/X, J.. Podľa názoru povinného otcom maloletých detí je B. S., nar. XX.XX.XXXX a matkou H. S., nar. XX.XX.XXXX. Zároveň súdu dáva do pozornosti, že jeho manželka zomrela 03.09.2017, aj jeho deti, ktoré strašne miloval. Deti, za ktoré má momentálne platiť výživné nepozná, ani ich v živote nevidel. Je pravdou, že je povinný platiť výživné na deti, ale na tie, ktoré vychoval a nie na tie, ktoré nepozná. Povinný zároveň žiada o zaslanie rozsudkov, aby sa oboznámil s ich obsahom.

3. Oprávnený vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedol, že z podnetu povinného vyplýva, že nebol oboznámený s rozsudkami Okresného súdu Prievidza č. k. 14P/1/2018 zo dňa 24.04.2018 a č.k. 11P/32/2018 zo dňa 13.12.2018 týkajúcich sa maloletých detí N. A. Y. a žijúcich na adrese N. Č. X/X, J. u svojich rodičov. Oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie po tom, čo nárok podľa exekučného titulu povinný ku dňu podania návrhu dobrovoľne nesplnil vôbec. Považuje podklad exekúcie za spôsobilý exekučný titul, ktorý bol súdom opatrený doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti. Z rozhodnutia súdu vyplýva, že otec sa v konaní vo veci o starostlivosti o maloleté deti k návrhu o ich zverenie do náhradnej osobnej starostlivosti vyjadroval. Zverením maloletej Y. do náhradnej osobnej starostlivosti vyživovacia povinnosť otca k maloletej podľa § 45 ods. 7 zákona o rodine (zákon č. 36/2005 Z.z.) nezanikla a bola určená podľa § 62 ods. 3 zákona o rodine v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa s ohľadom na pomery povinného. Z obsahu podnetu povinného je zrejmé, že tento má vedomosť o pobyte maloletého dieťaťa, ktoré bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, avšak mylne sa domnieva, že jeho zákonná vyživovacia povinnosť

voči dieťaťu zanikla. Oprávnený po preskúmaní stavu vecí ďalej uvádza, že v exekúcii nenastali žiadne okolnosti ani skutočnosti vyplývajúce z ust. § 61k ods. 1 Exekučného poriadku v platnom znení, ktoré by zakladali dôvod na zastavenie exekúcie v celom rozsahu alebo v časti. Skutočnosť uvádzanú povinným nepovažuje oprávnený za dôvod na zastavenie exekúcie, pričom táto bola predmetom základného konania, ktoré bolo ukončené právoplatne, čo deklaruje oprávnený doložkou k vydanému rozsudku. Na základe uvedeného oprávnený exekučnému súdu navrhuje návrh povinného na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietnuť.

4. Podľa § 61k ods. 1 písm. a) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku.

5. Podľa 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

6. Podľa § 61l ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

7. Podľa § 61l ods. 4 Exekučného poriadku rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

8. Podľa § 61h ods. 1 písm. e) Exekučného poriadku exekútor vydá upovedomenie o odklade exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania, platiteľovi mzdy povinného, banke, dlžníkovi povinného alebo iným osobám dotknutým exekúciou, ak povinný pri exekúcii na vymozenie pohľadávky na výživnom zaplatil zameškané výživné vrátane trov oprávneného a exekútora, podal žiadosť o odklad exekúcie a vyhlásil, že bežné výživné bude ďalej prostredníctvom exekútora plniť dobrovoľne.

9. Podľa § 61n ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ak pri exekúcii na vymozenie pohľadávky na výživnom, ktorá bola odložená podľa § 61h ods. 1 písm. e), povinný prostredníctvom exekútora splnil riadne a včas bežné výživné počas troch po sebe nasledujúcich mesiacov.

10. Podľa § 200 prvá veta Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa § 121 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty.

12. Podľa § 121 ods. 4 CSP ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

13. Podľa § 201 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku v exekučnom konaní nemožno odpustiť zmeškanie lehôt.

14. Podľa § 76 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“) výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

15. Podľa § 45 ods. 1 Zákona o rodine ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, súd môže zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Osobou, ktorej možno maloleté dieťa takto zveriť, sa môže stať len fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne, a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, zaručuje, že bude náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa. Osobe, ktorá nezabezpečuje osobnú starostlivosť o svoje maloleté dieťa z dôvodu, že jej bolo zo starostlivosti odňaté rozhodnutím súdu, nemožno v čase

trvania odňatia dieťaťa zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti na čas trvania odňatia dieťaťa.

16. Podľa § 45 ods. 4 Zákona o rodine osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, je povinná vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia; osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti vykonávanej na území Slovenskej republiky, je povinná najmenej 30 dní pred dočasným premiestnením maloletého dieťaťa oznámiť súdu dočasné premiestnenie maloletého dieťaťa do cudziny na dobu dlhšiu ako tri mesiace spolu s údajom o mieste, účele a dĺžke pobytu v cudzine a o iných významných skutočnostiach súvisiacich s dočasným premiestnením. Právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok má iba v bežných veciach. Ak táto osoba predpokladá, že rozhodnutie zákonného zástupcu maloletého dieťaťa v podstatných veciach nie je v súlade so záujmom maloletého dieťaťa, môže sa domáhať, aby tento súlad pri konkrétnom rozhodnutí zákonného zástupcu preskúmal súd.

17. Podľa § 45 ods. 6 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa vykonávajú práva a povinnosti vyplývajúce z rodičovských práv a povinností len v rozsahu, v akom nepatria osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Rodičia majú právo stykať sa s maloletým dieťaťom, ktoré bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Ak sa s osobou, ktorej bolo maloleté dieťa takto zverené, nedohodnú o výkone tohto práva, rozhodne na návrh niektorého z rodičov alebo tejto osoby súd.

18. Podľa § 45 ods. 7 Zákona o rodine vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletému dieťaťu rozhodnutím súdu podľa odseku 1 nezaniká.

19. Podľa § 45 ods. 8 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti určí rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať maloletému dieťaťu výživné rozsah ich vyživovacej povinnosti a súčasne im uloží povinnosť, aby počas trvania náhradnej osobnej starostlivosti, najdlhšie však do dovŕšenia plnoletosti dieťaťa, poukazovali výživné úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Ak povinný podľa prvej vety neplní vyživovaciu povinnosť poukazovaním výživného úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, má tento úrad právo vykonávať úkony vo veciach uplatňovania nárokov na výživné maloletého dieťaťa vrátane uplatňovania týchto nárokov v exekučnom konaní vo svojom mene a na účet tohto maloletého dieťaťa. Ak je maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti podľa odseku 2 druhej vety osobe, ktorá nemá trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, súd povinnému uloží povinnosť, aby výživné poukazoval tejto osobe; úrad práce, sociálnych vecí a rodiny nemá v tomto prípade právo vykonávať úkony vo veciach uplatňovania nárokov na výživné maloletého dieťaťa. Po dovŕšení plnoletosti dieťaťa, ktoré bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, sú rodičia povinní poukazovať výživné dieťaťu.

20. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

21. Z doručky založenej v spise vyplýva, že upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené dňa 16.10.2019. Z ďalších listín predložených súdnym exekútorom mal súd za preukázanú tú skutočnosť, že povinný podal návrh na zastavenie exekúcie na poštovú prepravu dňa 22.01.2020 a je preto potrebné konštatovať, že zákonná lehota 15 dní na podanie návrhu na zastavenie exekúcie zachovaná nebola. Lehota na podanie návrhu na zastavenie exekúcie začala plynúť dňa 17.10.2019, t.j. deň nasledujúci po dni doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Nakoľko povinný návrh na zastavenie exekúcie podal na poštovú prepravu dňa 22.01.2020 súd konštatuje, že návrh povinného na zastavenie exekúcie bol podaný po tom, čo márne uplynula zákonná lehota na jeho podanie. Keďže návrh na zastavenie exekúcie bol podaný oneskorene, a s prihliadnutím na tú skutočnosť, že lehotu na podanie návrhu na zastavenie exekúcie nie je možné v zmysle ust. § 201 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku odpustiť, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 611 ods. 3 Exekučného poriadku ako oneskorene podaný zamietol.

22. Súd pre úplnosť dodáva, že návrhu povinného na zastavenie exekúcie by nebolo možné vyhovieť a exekúciu zastaviť aj v prípade, ak by bola splnená podmienka včasného podania návrhu. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného, ktorého účelom je zastavenie exekúcie z dôvodov

taxatívne ustanovených v zákone. Povinný má tak možnosť namietat' všetky skutočnosti dôvodiacie zastavenie exekúcie, pritom ide najmä o tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré sú povinnému známe ku dňu podania návrhu na zastavenie exekúcie. Dôkazné bremeno, spočívajúce vo všeobecnej povinnosti každého účastníka konania preukázať bez akýchkoľvek pochybností pravdivosť svojich tvrdení, teda v predmetnom konaní existenciu takej skutočnosti, ktorej možno podľa ustanovení hmotného práva prisúdiť právne účinky spôsobujúce zánik oprávneným vymáhaného nároku, zaťažuje v exekučnom konaní účastníka konania v procesnom postavení povinného. V prípade podania návrhu na zastavenie exekúcie je to teda povinný, ktorý má povinnosť svoje tvrdenia podporiť dôkazmi za účelom preukázania ich pravdivosti.

23. Exekučné konanie sa začalo dňa 08.10.2019, kedy oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 11P/32/2018-145 zo dňa 13.12.2018, ktorým bol otec maloletej Y. E., nar. XX.XX.XXXX (povinný v tomto konaní) zaviazaný k povinnosti platiť na jej výživu sumou 30 % zo sumy životného minima mesačne na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza vopred, najneskôr do 25-teho dňa v mesiaci.

24. Oprávnený podal návrh na vymoženie zameškaného výživného ku dňu podania návrhu vo výške 254,85 eur za obdobie od 01/2019 do 09/2019 a bežného výživného od 01.10.2019 vo výške 30 % zo sumy životného minima do budúca. Súd návrhu oprávneného vyhovel a vydal poverenie na vykonanie exekúcie, ktoré bolo doručené do elektronickej schránky súdneho exekútora dňa 09.10.2019, kedy sa začala exekúcia.

25. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na ust. § 76 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“), podľa ktorého výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu, čo vyplýva i zo samotného účelu výživného, ktorým je hradenie priebežne sa vyskytujúcich potrieb oprávneného. Splatnosť výživného mesiac vopred je zákonom ustanovená kogentne, čím je zabezpečené, že v čase vzniku výdavkov má oprávnený k dispozícii prostriedky na ich úhradu, čo poskytuje oprávnenému určitú formu ochrany do budúca.

26. Z exekučného titulu vyplýva, že maloletá dcéra povinného bola zverená do náhradnej osobnej starostlivosti inej osobe. Obsahom náhradnej osobnej starostlivosti je zverenie dieťaťa do výchovy a starostlivosti inej osobe než je rodič v prípadoch, ak rodičia nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť osobnú starostlivosť o dieťa a takéto opatrenie je v jeho záujme. Osoba, ktorej bolo dieťa zverené, je povinná vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia avšak zároveň platí, že rodičia vykonávajú rodičovské práva a povinnosti v takom rozsahu, v akom neprináležia osobe, ktorej bolo dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti zverené.

27. V súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie je potrebné zdôrazniť a súd dáva do pozornosti povinnému, že osoba, ktorej bolo dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti nemá voči dieťaťu vyživovaciu povinnosť. Inak povedané, ak dieťa bolo zverené do starostlivosti inej osobe, vyživovacia povinnosť rodiča nezaniká, a rodič má naďalej povinnosť výživné na dieťa platiť. Exekučným titulom bol povinný zaviazaný k povinnosti platiť výživné na jeho dcéru s tým, že sumu určenú rozhodnutím súdu mal povinný poukazovať na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, teda oprávnenému. Keďže povinný si svoju povinnosť uloženú uvedeným rozhodnutím súdu riadne neplnil, oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie, ktorého preskúmaním exekučný súd nezistil dôvody vedúce k odmietnutiu, príp. zamietnutiu návrhu, a preto v danej veci vydal poverenie na vykonanie exekúcie.

28. S poukazom na vyššie uvedené a na skutočnosť, že v konaní povinný neuviedol ďalšie skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, a návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 611 ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.